

at i det Hele taget alle Forsikringer, der ere traadte ud af Kraft, men hvor den Forsikrede endnu lever, ligeledes skulle inddrages under Bonus-Uddelingen. Jeg indrømmer naturligtvis, at der kan være overordentlig mange Tilfælde, hvor det kan synes haardt for en Mand ikke at komme med, naar han kan have stridt og stræbt for at betale disse Præmier, men maasse til Sidst er bleven overvældet af Sygdom og andre uforudsete og ham ganske utilregnelige Omstændigheder, saa han ikke har kunnet betale Præmien. Det har maasse faldet ham meget tungt og haardt at give Afkald paa denne Støtte, som han havde paaregnet for sine Efterladte, men han har maattet give Los derpaa, og kommer nu ikke engang med til Bonus-Uddelingen. Jeg tror imidlertid dog, at det vilde føre altfor vidt at komme ind paa disse mange ud af Kraft traadte Forsikringer. I overordentlig mange Tilfælde er det dog ganske frivilligt, at Vedkommende har hævet sin Forsikring, i hvert Fald: han er formelt frivillig traadt ud af enhver Forbindelse med Anstalten og kan aabenbart ikke have gjort sig nogen som helst Forventning om at høre Mere fra Anstalten, efter at han har faaet Værdien af sin Forsikring udbetalt. Her er altsaa ingen Forventning til Stede, og det gjør, forekommer det mig, en ikke uvæsentlig Forskjel, ligesom det, at taget over en Bank, ere disse Interessenter, i hvert Fald formelt, frivillig traadte ud af Forbindelse med Anstalten, om de endogsaa maasse i mange Tilfælde have gjort det af Narjaeger, der delvis vare dem utilregnelige. Jeg skal altsaa anbefale det høie Thing at vedtage de Vædringsforslag, Udvalget har stillet for at raade Bod paa et af disse uheldige Forhold, der fremkommer ved Lovforslagets Regel, nemlig Vædringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 3, dog med den Underændring, som er stillet af Ordføreren udenfor Betænkningen. Det gaar ud paa en forandret Affattelse, som præciserer og bedre rammer den Tanke, som Udvalget har havt med Forslaget under Nr. 1. Det er ingen Realitetsforandring, og i Virkeligheden kun den samme Tanke, som her er bestemt og korrektere udtrykt. Vi komme saa til Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5. Her har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet har ment, at de Beløb, der i Forslaget anses for nødvendige for denne Kommission, ere altfor høie. Ganste vist, jeg er ikke blind for, at Kommissionen muligvis vil faae en Del Arbeide. Livsforsikringspolicerne ere jo Papirer, der løbe fra Haand til Haand og pantsættes i stort Omfang. Der kan da op-

staa en Del tvivlsomme Spørgsmaal om Eiendomsretten til disse Livsforsikringspolicer og blive en Del Retsspørgsmaal at afgjøre; men for mig staar det i alt Fald saaledes, at endnu med de Beløb, der foreslaas af Udvalgets Flertal, ville alle rimelige og billige Krav være fyldestgjorte. Kommissionens Formand vil efter Flertallets Forslag faae 4000 Kr. i Honorar, de to andre Medlemmer hver 3000 Kr. i Honorar og Sekretæren 2000 Kr., hans Lønning er jo bibeholdt fra Lovforslaget. Jeg tror i Virkeligheden, at de af Flertallet foreslaaede Honorarer ville kunne anses for passende, medens Lønningsbestemmelserne i Lovforslaget maa siges at være for høie. Det er i Betænkningen om-talt, at Udvalget har havt under Overveielse, hvorvidt hele den Maade, hvorpaa disse tvivlsomme Retsspørgsmaal skulde afgjøres efter Lovforslaget, var hensigtsmæssig og heldig eller ikke. Det har ikke været uklart for Udvalget, at der derved var statueret et Princip, som i og for sig ikke var heldigt. Man har ment det i og for sig mindre rigtigt, at der til Afgjørelse af saadanne specielle Sager blev nedsat en speciel Kommission, og man vilde nok principielt have foretrukket, at den sædvanlige Fremgangsmaade var bleven bibeholdt, og at man i hvert Fald havde aabnet Muligheden for en Indankning for Høiesteret. Det, der imidlertid har bestemt Udvalget til alligevel at afvisse mere ved Forslaget om Kommissionen, er det, at Interessenterne ganske sikkert paa denne Maade vilde faae en haade billigere og hurtigere Afgjørelse af disse Spørgsmaal, end de vilde kunne faa paa nogen anden Maade. Derom kan der ikke være nogen Tvivl. Det er da altsaa de rent praktiske Hensyn, Hensynet til Interessenternes Læve, som har været det afgørende for os; og rent praktisk set er der heller ikke Tvivl om, at Kommissionen, saaledes som den er foreslaaet sammensat, vel vil vide at magte de tvivlsomme Retsspørgsmaal, som her ville opkomme, ja vil vide at magte dem nok saa let og nok saa godt som en almindelig Domstol, idet jo Kommissionen kun vil have at beskæftige sig med disse Sager og derved efterhaanden naae en overordentlig stor Praxis og godt Blik for at finde den rette Afgjørelse i de forskjellige Tilfælde.

Der er af et Mindretal paa 3 Medlemmer stillet Forslag om en ny Paragraf, hvorefter det skulde paalægges Livsforsikringsanstalten at nedsætte sin Rente af første Prioritetslaan i faste Eiendomme til 4 pCt. Udvalgets Flertal har forsaavidt stillet sig afventende overfor dette Forslag, som det vil ses, at der i Betænkningen In-